

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Ostravě
uvádí:

Vánoční hra
2012

THE ŠTRŮDL STORY

Ostravská mládež

1. píseň – Závin blues

Scéna už je nachystaná (stůl uprostřed a židle kolem, věšák u stromku – po celou dobu hry, Kulisy: KRAJINA), během písně přichází mládež, vítá se pomocí pantomimy, Hanka přijde pozdě.

1. Úvod

Vystupují: JIRKA, KLÁRA, EWA, VERČA, KATKA, MICHAL, KÁJA, MICHAEL, JITKA, HANKA, BOREC S CEDULKOU
Pomůcky: stůl a židle kolem.

BOREC S CEDULKOU projde s nápisem Ostravská mládež

EWA: Děkujeme Michalovi za biblický program.

MICHAL: Jojo.

EWA: *Začne mluvit o přípravě vánoční hry.*

JITKA: Tak o čem to bude? Máte nějaké nápady?

KÁJA: Ne, pojďme si něco zahrát, třeba Jungle.

Vchází Jirka.

JIRKA: Přišel jsem vás zkontrolovat.

MICHAL: Pojďme hrát pinec.

Všichni se zvedají, aby hráli hry.

JIRKA: *Krutopřísně.* A neměli jste náhodou psát vánoční hru?

VŠICHNI: *Pomalou a znechuceně si sednou zpátky.*

MICHAEL: A máte teda nějaké nápady?

Trapné ticho. Přijde Hanka. Přivítá se.

MICHAL: *Hraje divadlo, že má nápad.* Já mám nápad! Dáme tam Zjevení!

KÁJA: Od konce? Bych to vzala od začátku! Takže Adam a Eva.

MICHAL: Tak nic no..

1. scéna - Adam a Eva

Vystupují: ADAM, EVA, HAD (PRODAVAČ), ŠIMPANZ, TUČŇÁK, OSTATNÍ NAKUPUJÍCÍ, ÚŘEDNÍCE, BOŽÍ HLAS
(jenom hlas)

Pomůcky: stůl, jablka, 2 židle, nádobí, štrůdl

Kulisy: OBCHOD

Scéna začíná v obchodě (stůl šikmo). Na scéně jsou: EVA, HAD, BOŽÍ HLAS (kuchyň), OSTATNÍ NAKUPUJÍCÍ

EVA: *má nápad:* Že bych dnes upekla štrůdl? *Vybírá jablka, je nerozhodná.*

HAD: *s potměšilým úsměvem:* Áá, panička je nerozhodná! *Obchodnický.* Máme tady pro Vás skvělý tip, v podobě jablek z jedinečného stromu v Rajské zahradě!!

EVA: *přemýšlí:* Tyhle, anebo tyhle...

BOŽÍ HLAS: Evo, podívej se dobře, nejsou to ta jablka, které jsem vám zakázal jíst?!

HAD: *přesvědčivě* Tato jablka jste určitě ještě nejedla. Mohu je doporučit, ostatně tak jako 9 z 10 poživatelů.

EVA: Tak pro jednou si snad můžu dovolit něco lepšího. Adama to taky určitě potěší!

Zaplatí a odchází ze scény. MEZIHRA.

Kulisy: DOMÁCNOST

Na scéně připraven BYT (stůl uprostřed a 2 židle po dvou stranách), kde Eva čeká s večeří na Adama.

Adam se vrací z hospody a vychází ze šaten s tučňákem a šimpanzem.

ADAM: Hoši bylo fajn, příště zopakujeme. Já už jdu, protože na mě Eva čeká.

ŠIMPANZ: Tak určitě. Pozdrav jí. Čest!

TUČŇÁK: Měj se... *Adam jde ke dveřím. Tučňák si vzpomene a důležité pronese* Hej kamo, a příště nahod' oblek! *zvěř odchází ze do šatny*

ADAM: *otevřít dveře.* Evi, jsem doma! *Odkládá kabát na věšák.*

EVA: *podrážděně.* No to je dost! Kde jsi byl? Tady čekám s večeří a ty nikde! V tom bude nějaká ženská!!! Miluješ mě ještě?

ADAM: A mám snad na výběr? Vždyť jsi jediná žena na Zemi.

Eva přistoupí a začne mu počítat žebra.

ADAM: *překvapeně.* Co to děláš?

EVA: Počítám ti žebra.

Adam se shovívavě usměje.

EVA: *usměje se na něj.* Promiň, večeří máš na stole. Upekla jsem ti tvůj oblíbený štrůdl!

ADAM: *začne jíst.* Ten štrůdl chutná nějak úplně jinak... Tak sladce, tak dobře! Ta jablka jsou nějaká nová?

EVA: Ty sis všimnul? Jsou strašně dobré, nezdá se ti?

Adam přikývne.

BOŽÍ HLAS: *naštvaně* Evo, proč jsi mne neposlechla? Poznali jste dobré, teď poznáte i to špatné. Trest vás nemine.

Úřednice zabuší na dveře.

Eva otevře.

ÚŘEDNICE: Dobrý den, jste Adam a Eva, bydlící na adrese Rajská zahrada 1, Eden?

EVA: Ano. O co se jedná?

ÚŘEDNICE: Platnost vašeho občanství tímto dnem v Rajské zahradě končí! Zítra budete deportováni za hranice zahrady. Za neposlušnost se platí!

Eva se s Adamem obejme, poté odcházejí do šatny. Stůl se ponechá na další scénku (Noe).

♪ 2. píseň - Svítá 327: *De profundis*

Na scéně jen stůl + štrůdl se židlí.

2. Úvod

Vystupují: JIRKA, KLÁRA, EWA, VERČA, KATKA, MICHAL, KÁJA, MICHAEL, JITKA, HANKA

Štrůdl už je na scéně. Trochu se musí nechat Noemu. Přicházíme ke stolu bez židlí.

Ewa bude papat štrůdl a Jirka na ni hodí „hustodémonsky krutopřísný“ pohled.

KATKA: *Po chvíli se nesměle zeptá, jestli si může vzít štrůdl. Můžu si taky vzít?*

Ewa ji dá kousek.

JIRKA: *Krutopřísně něco zablekotá.*

VERČA: *Nechci vám do toho kecat, ale chtělo by to něco jiného.*

KÁJA: *Proč?*

VERČA: *Bo tučňák!*

JITKA: *Náhodou ten tučňák je dobrý, ale dala bych ho do jiné scénky.*

HANKA: *Tak bychom ho mohli dát třeba do Noemovy archy, ne? Tam jsou přece zvířata...*

Scéna: ponechat stejně (2 židle).

2. scéna - Noe

Vystupují: ÚŘEDNÍK 1 (Stavební úřad), ÚŘEDNÍK 2 (Odbor životního prostředí a zemědělství), ÚŘEDNÍK 3 (Krizový štáb), ÚŘEDNÍK 4 (Finanční úřad), NOE (stařec), BOŽÍ HLAS (jenom hlas), SYN NOEHO (jenom hlas, ze šatny), TUČŇÁK, ČUNÍCI, BOREC S CEDULKOU.

Pomůcky: 1 stůl, 1 židle, nápisy na stoly, plány, globus, Nápis: O pár týdnů později

Scéna: uprostřed stůl + štrůdl se židlí.

Kulisy: DOMÁCNOST

NOE: *Přijde ze šatny, sedne si. Jéé! Štrůdl! Ten si dám. Noe dojí štrůdl do konce.*

BOŽÍ HLAS: *Noe! Bude pršet.*

NOE: *Aspoň mi to zalije zahrádku.*

BOŽÍ HLAS: *Noe, bude hodně a dlouho pršet.*

NOE: *Ale v televizi říkali, že léto bude suché.*

BOŽÍ HLAS: *A víš proč?*

NOE: *No to je jasné. Protože tam pracují sami ateisté! Vstane, rozhodí rukama, pak odejde ke klavíru a vezme s sebou štrůdl.*

BOŽÍ HLAS: *No právě! A proto mi postav archu.*

BOREC S CEDULKOU: ukazuje nápis „8 hodin ráno“. Stavební úřad

Kulisy: ÚŘAD

Scéna: uprostřed stůl + štrůdl se 2 židlí: na levou stranu (od kuchyně) a na pravou (od klavíru). Prázdný talíř vzít pryč.

ÚŘEDNÍK si sedne na židli blíž ke kuchyni.

NOE: *Dobrý den, chci obstarat stavební povolení na archu. Předává plány.*

ÚŘEDNÍK 1: *Dobrý den, tak se na to podíváme. Čte. Archa? Že co? K čemu?*

NOE: *Svět čeká potopa. Všichni zahynou. Proto mi Bůh přikázal postavit loď a zachránit zvířata. Už to nebude dlouho trvat.*

ÚŘEDNÍK 1: *Směje se. Starej Noe nám zraje pro bláznec!*

NOE: *zděšeně. Ale Hospodin si to tak přeje!!*

ÚŘEDNÍK 1: *Po záchvatu smíchu se uklidňuje. Ale vaše plány nejsou nakresleny podle norem. Musíte si najmout inženýra, aby je překreslil.*

NOE: *Sklesle. Dobře.*

ÚŘEDNÍK 1: *Jo a ještě vidím, že vám chybí automatické hasicí zařízení.*

NOE: *Už jenom přitakává. Aha.*

ÚŘEDNÍK 1: A musíte si asi obstarat výjimku, protože si vaši sousedé určitě budou stěžovat, že jim rozestavěná archa bude stínit. *Stěží odolává smíchu. Zavolá si dalšího klienta: Další!*

BOREC S CEDULKOU: O pár týdnů později. Odbor životního prostředí a zemědělství.

NOE: Dobrý den, potřebuju zajistit dřevo na stavbu archy.

ÚŘEDNÍK 2: Dobrý den, bohužel vám nemůžu pomoci, protože vyšel zákaz kácení stromů. V lese jsme objevili tučňáka a musíme ho ulovit. Také vás asi nepotěší zpráva, že tesaři založili odbory a začali stávkovat.

TUČŇÁK, během vypovědi Úředníka 2, projde z kuchyně do šatny skrytě, kolem lidí, tak, aby herci ho neviděli, ale aby diváci si ho všimli.

NOE: Proč musí začít stávkovat, když je člověk nutně potřebuje! Musím ještě sehnat zvířata...

ÚŘEDNÍK 2: Kolik zvířat potřebujete?

NOE: Od každého druhu dva- samici a samce.

ÚŘEDNÍK 2: Ochránci zvířat vás zažalují. Budou mít námitky proti tomu, že od každého druhu chcete vzít jen dva exempláře.

NOE: Všichni se mi do archy nevejdou. Taky nikde nemůžu objevit jediného tučňáka.

ÚŘEDNÍK 2: To máte ovšem smůlu. A archu stejně dostavět nemůžete, dokud nebudete mít odbornou expertízu o dopadu potopy na životní prostředí. Tu musíte předat Krizovému štábu.

NOE: *Trochu podrážděně.* No tak dobře. Na shledanou.

*BOREC S CEDULKOU: O pár týdnů později. Krizový štáb
NOE jde s taškou, ve které má schovaný globus*

NOE: Dobrý den. Už mám připravenou tu expertízu.

ÚŘEDNÍK 3: Ukažte nám prosím mapu zatopené oblasti.

NOE: *Ukazuje globus.*

ÚŘEDNÍK 3: Děláte si ze mě srandu?

NOE: *Překvapeně, ale přesvědčeně.* Ne!

ÚŘEDNÍK 3: *Uraženě. Přehrabuje se v papírech a vytáhne z nich jeden.* Stejně byl vyhlášený signál regulace a omezila se výroba kovových částic...

NOE: Tak to už mi děláte naschvál!

ÚŘEDNÍK 3: Ani v nejmenším, milý pane. *Vytáhne hodně formulářů.* Ještě vyplňte tyto formuláře, prosím.

NOE: *Znechuceně.* Když to musí být...

BOREC S CEDULKOU: „O pár týdnů později.“ Finanční úřad.

NOE: Dobrý den, dostal jsem od vás nějaký dopis a moc tomu nerozumím. Třeba tomu, proč mám zablokované účty?

ÚŘEDNÍK 4: Zablokovali jsme vám všechny účty, protože se obáváme, že se chcete odplutím vyhnout placení daní!

*BOREC S CEDULKOU: 17 hod odpoledne, konec práce.
ÚŘEDNÍK si sbalí věci, raduje se, že je konec práce. Odejde.
NOE se zhroutí...*

BOŽÍ HLAS: *Třeba z kuchyňky, do mikrofonu.* Hej, Noe, Noe! Proč nepracuješ?

NOE: *Unaveně.* Obávám se, že v příštích pěti letech nebudu schopen archu dostavět. *Na chvíli se odmlčí.* Vyčítavě. *Vstane.* A vůbec musím? Tys už skoro zničil tenhle svět. Byrokracií!

BOŽÍ HLAS: Hej, Noe, Noe, neboj, neboj! Být Pánem Vesmíru má své výhody. Pomůžu ti. Podívej. *Noe se dívá do šatny.* Už se na všem pracuje. *Z šatny se ozývají zvuky práce: kladivo, dřevo ...* Noe žasne.

SYN NOEHO: *Hlas ze šatny.* Otče, archa je hotová!

BOŽÍ HLAS: A teď už chybí jenom zvířata...

ČUNÍCI jdou ze šatny, zpívají Píseň Jaromír Nohavica Tři čuníci, pak odejdou s Noem zpátky do šatny.

♪ 3. píseň – Bob Fliedr: Noe

Scéna: nechat stejně. Donést třeba ještě ~2 židle. Kulisy: KRAJINA
Někdo klekne, někdo si sedne na stůl, někdo bude poblíž mluvit ve dvojicích. Jak to prostě na mládeži bývá.

3. Úvod

Vystupují: JIRKA, KLÁRA, EWA, VERČA, KATKA, MICHAL, KÁJA, MICHAEL, JITKA, HANKA

EWA: Tak co říkáte na toho Noeho?

MICHAEL: Tak nebylo to špatné, ale máme jen moderně laděné návrhy. Zkusme vymyslet něco dobovějšího.

HANKA: Ano, klasiku.

Přijde VERČA.

VŠICHNI: Ahoj Verčo.

VERČA: Lidi, musím vám něco říct.

JITKA: Ale Verčo, my se teď snažíme vymyslet vánoční hru.

VERČA: Však jo, řeknu jen krátký vtíp. Je fakt vtipný.

KÁJA: No tak dělej!

VERČA bude říkat trapný vtíp o Pepíčkovi.

MICHAL: Že já jsem tu vůbec lezl...

JITKA: Pepíček! To je dobrý nápad!

Scéna: vzít VŠECHNO pryč.

3. scéna - Josef a jeho bratři

Vystupují: JOSEF, OTEC, BRATŘI 1-5, BRATŘI 6-9, NEFTALÍ, RÚBEN, MATKA, KARAVANA 1, KARAVANA 2, KARAVANA 3, MICHAL SABÓ

Pomůcky: kýbl a 2 suknice-červená a světlá

Kulisy: KRAJINA

Scéna: celou dobu nic (krom věšáku se suknicemi).

(všichni herci stojí na scéně, představují se)

JOSEF: Jsem Josef a jsem velký snilek.

OTEC: Jsem otec a jsem velmi plodný.

BRATŘI 1-5: Jsem bratři 1-5 a ...

BRATŘI 6-9: A já jsem bratři 6-9, a co jako?

NEFTALÍ: Jsem Neftalí a rád zařezávám.

RÚBEN: Jsem Rúben, jsem nejstarší, a tudíž mám problém s prostatou.

MATKA: Jsem manželka Jákobova a nejsem jediná, ale dělám nejlepší štrůdl!

KARAVANA 1, 2, 3: Jsme karavana Izmaelců a táhneme do Egypta.

Kromě OTCE všichni odejdou ze scény, Karavana odejde do šatny. Mezihra, po ní přichází i JOSEF

JOSEF: Dobrý večer, otče!

OTEC: Vítej, Pepíčku! Tak co, jak šla dneska práce?

JOSEF: A dobře. Jen když jsem šel zpátky, viděl jsem, že Neftalí zařezává místo pilou svým chrápáním.

OTEC: No teda, takhle se flákat... Díky za zprávy, synu.

Z kuchyňky přichází BRATŘI 1-5, 6-9, NEFTALÍ a RÚBEN.

BRATŘI 1-5: Pozdrav pámbu.

OTEC: Jen vstupte, vstupte. Obzvlášť ty, Neftalí. Slyšel jsem, že jsi dneska místo práce spal!

Bratři se diví, jak to otec ví - šuškájí si a nakonec s obviňujícím pohledem ukáží na Josefa.

NEFTALÍ: Musím přiznat, na chvílku jsem si dáchl. Ale opravdu jen na minutku!

OTEC: Dobrá, dobrá, ale stejně se to už nesmí opakovat, chceme-li se nějak uživit! Zato tady Josef, ten se dneska činil. *Poplácá Josefa. Potom mluví k Josefovi.* Víš co, mám pro tebe tuhle nádhernou suknicí.

Vytahuje suknicí a předává ji Josefovi, ostatní jen závistivě koukají.

RÚBEN: Ty, Neftalí, když sis zdřímnul, zdálo se ti aspoň něco pěkného?

NEFTALÍ: Víš, že ani ne? Po tvrdé práci jsem tvrdě spal.

JOSEF: Zato já měl dneska v noci sen, chcete ho slyšet?

OTEC: Ale jistě, jen vykládej.

Bratři otráveně obrací oči v sloup.

JOSEF: Vázali jsme na poli snopy. Můj snop náhle vstal a zůstal stát. Pak najednou vaše snopy obklopily ten můj a klaněly se mu!

BRATŘI 6-9: *Pobouřeně.* Tak ty bys nad námi chtěl kralovat? Ty bys nad námi chtěl vládnout, jo?!

JOSEF: Počkejte, nechte mě domluvit, já měl ještě jeden sen. V tom se mi pro změnu klanělo slunce, měsíc a jedenáct hvězd.

OTEC: *Okřikuje Josefa.* Cos to měl za sen? To se ti já s tvojí matkou a bratry máme klanět k zemi?

MATKA: *Vykukuje z kuchyňky.* Chlapci, přestaňte se handrkovat a pojd'te na štrůdl.

BRATŘI 1-5: Dobrý nápad, však už mi taky pořádně vyhládlo!

BRATŘI 6-9: Navíc se musíme pořádně posilnit, když zítra vyrážíme do Šekemu.

*Všichni odchází do kuchyňky, mezihra
Bratři opět nastupují na scénu, Josef velmi pomalu přichází od šaten*

NEFTALÍ: Podívejte, Josef!

BRATŘI 1-5: Pojd'te, zabijeme ho! Pak ho hodíme do některé cisterny a řekneme: "Sežrala ho divá zvěř." A uvidíme, co pak bude z jeho snů!

RÚBEN: Přece ho nebudeme ubíjet! Neprolévejme krev - hod'me ho do cisterny, ale ruku na něj nevztahujme.

Josef dojde, bratři z něho strhávají sukničci, vezmou ho a vhodí do cisterny

RÚBEN: Promiňte, pánové, ale potřebuji si na chvíli odskočit.

Rúben odchází na záchod, krátce poté od Šaten přichází KARAVANA Izmaelců

BRATŘI 1-5: Helemese, Izmaelci táhnou do Egypta. *(ukáže směrem k šatnám)*

BRATŘI 6-9: Co z toho budeme mít, když svého bratra zabijeme? Jak utajíme jeho vraždu? Pojd'me ho prodat támhletěm Izmaelcům, ale sami na něj nesahejme - vždyť je to náš rodný bratr.

BRATŘI 1-5: Asi máš pravdu.

KARAVANA 1: Dobrý den, nechcete si od nás něco koupit?

BRATŘI 6-9: Koupit ani ne, zato prodat bychom chtěli.

KARAVANA 2: A copak nabízíte?

BRATŘI 6-9: Tady toho chlapce. *Ukáže na Josefa, kterého přivede z cisterny.*

KARAVANA 3: Za toho bych vám dala dvacet šekelů stříbra, co vy na to?

BRATŘI 6-9: Tak to si plácnem. *Plácák.*

Vytáhnou Josefa a předají ho Izmaelcům, ti jim zaplatí a odchází do šaten.

♫ 4. píseň – Učedníci: *Karavana velbloudí*

Po písni se vrací Rúben, při pohledu do cisterny - u klavíru - se obrací k bratrům a nařiká:

RÚBEN: Ten hoch tam není! Co si jen, co si jen počnu?

BRATŘI 1-5: Klid, máme tady přece jeho suknici a kýbl krve z kozla, mimochodem ta pečínka z něho včera byla fakt dobrá, tak do té krve namočíme suknici a prohlásíme, že Pepu cestou rozsápala zvěř.

BRATŘI 6-9: Přesně! Takhle se to dělá. (*ihned práci provede, Rúben jen vyjeveně zírá*)

RÚBEN: No, co teď s vámi, ať je tedy po vašem. Ale já to otci oznamovat nebudu.

NEFTALÍ: Aby ses z toho nepotentoval, srabe. Však já mu to povím.

NEFTALÍ, BRATŘI 1-5, 6-9 a RÚBEN do kuchyňky, MEZIHRA, OTEC přichází na scénu, NEFTALÍ přichází k otci

OTEC: Synu, co tu děláš tak brzy? Neseš nějaké zprávy?

NEFTALÍ: Tohle jsme našli. Pozorně si to prohlédni - je to Josefova suknice nebo není?

OTEC: (*žalostně zvolává:*) Suknice mého syna! Sežrala ho divá zvěř! Rozsápán, rozsápán je Josef!

z první řady vyskakuje na scénu Michal Sabó a zvolá:

MICHAL SABÓ: Tady bychom to mohli ukončit, ne? Stejnak bude happyend, všichni to známe.

Herci odchází.

♪ Mezihra

Scéna: Hanka a Jitka chystají sochu, dát už trůn.

4. Úvod

*Vystupují: HANKA, JITKA
Vrací se z chystání sochy.*

JITKA: Michal má pravdu, udělejme něco úplně jiného (...)

HANKA: Co kdybychom zkusili příběh o Danielovi?

JITKA: Nee! Víš co... radši bez Daniela.

HANKA: To je dobrý nápad!

4. scéna - Daniel (Tři mládenci)

Postavy: NEBÚKADNESAR, ŠADRAK, MÉŠACH, ABEDNEGO, SLUHA, DAV, ANDĚL (jenom hlas)

Kulisy: KRAJINA

Scéna: trůn, zlatá socha, stínítka na reflektor v kuchyni

Plán Důra se zlatou sochou.

SLUHA: *vepředu.* Slyšte lidé všech jazyků a národů! Veliký král Nebúkadnesar nechal zhotovit zlatou sochu a toto vám přikazuje! Jakmile uslyšíte zvuk hudebních nástrojů, padnete a pokloníte se před zlatou sochou! Kdo nepadne a nepokloní se, bude bez milosti vhozen do rozpálené ohnivé pece.

hudba, při které VŠICHNI (až na Šadraka Méšacha, Abednega stojící opodál), se klanějí. Stojí oni v uličce a v případě dostatku hrajících i před kuchyňkou. Po klanění odchází dav z uličky zpátky dozadu a sluha se s Š+M+A setká v přední polovině uličky. Tam se také odehraje jejich rozhovor.

SLUHA: *Na Š+M+A, kteří zavolání jdou na scénu.* Vy tam vzadu! Jak to, že nectíte krále a neklaníte se jeho soše? Cožpak jste mě neslyšeli?

ŠADRAK: Nikdy se jí nepokloníme, naše víra nám to neumožňuje! Jenom před Hospodinem, naším Bohem, se budeme klanět!

SLUHA: *Smířlivě.* Jste velmi odvážní. No jak myslíte..

Š+M+A jdou do šatny a sluha svůj další proslav pronáší na scéně ve předu k lidem.

SLUHA: *Sám pro sebe, démonicky.* Už ztrácejí respekt i před králem! Nehorázně! Za takové hanobení majestátu zaplatí! Ještě by si ti přivandrovalci mohli myslet, že jsou něco víc, přitom se tak vyšvihli jenom kvůli tomu Danielovi, kterému se tenkrát nějakým zázrakem podařilo sdělit králi sen a jeho výklad! Udám je! *Potutelně.* A třeba se mi vládce taky nějak odvděčí. *Jde spěšně za králem. Odejde dopředu oklikou, tzn., že jde kolem WC, mezitím už přichází král (viz další poznámka).*

Audience u krále. MEZIHRA

Kulisy: U KRÁLE

Král přijde třeba někde zpoza klavíru a po chvíli popocházení a váhání usedne na připravenou židli – trůn. Po krátké chvíli přichází sluha a spolu rozmlouvají.

SLUHA: *Servilně.* Králi! Milovaný panovníku! Ti tři Judejci, které jsi na Danielovu přímluvu ustanovil správci naší země, nectí naše bohy a tvými rozkazy se neřídí. Odmítají se klanět před sochou, kterou jsi dal zhotovit s tím, že, že... *Hledá slova.*

NEBÚKADNESAR: *Vpadne mu nedočkavě do řeči.* Že co? Mluv rychleji! Čekám každou chvíli svůj pravidelný ranní štrúdl.

SLUHA: Už vím! Že tak nikdy neučiní, protože mají jiného Boha.

NEBÚKADNESAR: To nemyslíš vážně, nejsem zvyklý na to, že by se mi někdo takto vzepřel.

SLUHA: Ano, je tomu tak... *Zamyslí se.* Já bych se s nimi nemazlil a postupoval přesně podle tvého výnosu - do rozpálené pece s nimi! A s příkladnou pompou, aby si to ostatní rozmysleli.

NEBÚKADNESAR: Dobrá, ale před tím si s nimi ještě promluví. Přiveďte mi je.

Sluha odchází dozadu, kde po předchozím rozhovoru zůstali Š+M+A.

NEBÚKADNESAR: *N. sám pro sebe, v zamyšlení, vstane, k lidem.* Nechce se mi tomu věřit. Mají tak dobré místo, tolik výhod a svobod, štědře je platím za to, že se nám v ekonomice daří držet růst růstu, tak proč teď všechno chtějí dát všanc jen proto, že se nemohou poklonit té soše, symbolu jednoty mě dnes už tak kosmopolitní říše? Jen co na ně trochu zatlačím, tak jim to musí dojít a určitě změní názor.

Sluha přivádí Š+M+A.

NEBÚKADNESAR: Je to tak, Šadraku, Měšaku a Abednego, že mé bohy neuctíváte a před zlatou sochou, kterou jsem postavil, jste se nepoklonili?

MÉŠAK: Ano králi! A nikdy se před ní nepokloníme, jen...

NEBÚKADNESAR: To stačilo, pánové, dál už to ani nechci slyšet! Doposud jsem s vámi byl velmi spokojený, byl na vás spoleh a teď máte problém s něčím takovým. Vždyť víte jak důležitá je pro jednotu říše. Dám vám ještě jednu šanci a dříve než odpovíte, uvědomte si laskavě, jak dobře se tady máte vy a vaše rodiny.
Chvíli mlčí. Tak tedy, jste ochotni pokleknout před sochou za doprovodu hudebních nástrojů? Jestli ne, budete skutečně hozeni do rozpálené pece!

ABEDNEGO: Nebúkadnesare, jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, vysvobodí nás. Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme.

NEBÚKADNESAR: *Rozzuřeně.* Zklamali jste mou důvěru! Měl jsem vás za své nejlepší služebníky! Ale to, že odmítáte uctívat mé bohy, to vám nemůžu odpustit! Jednota mocnářství je pro mě nejdůležitější! Zaplatíte za to životem a žádný bůh vás nezachrání. Sluho!

SLUHA: Ano pane!

NEBÚKADNESAR: Rozpal pec sedmkrát více než obvykle! Svaž tyto muže a uvrhni je do ní!

SLUHA: Ať žiješ králi na věky! Splním všechny tvé rozkazy!

Scéna: stínítka na reflektor v kuchyni, zhasnout světla.

U ohnivě pece – v kuchyni. Budou stínítka na reflektor, tak, aby se simulovala načervenalá záře vystupující z kuchyňky - osvětlení sálu bude komplet zhasnuté. Sluha rychle sváže 3 mládence a dostrká je ke dveřím do kuchyňky, kde do nich silně šťouchne a oni zmizí vevnitř (tam je někdo rozváže). Sluha sám se na zápraží sesune s bolestným výkřikem k zemi.

ANDĚL *hlas z kuchyně*: Nebojte se! Udělali jste správně, že jste vytrvali a před sochou nepoklekli. Hospodin je s vámi a vysvobodí vás! Nebúkadnesar ani plamen proti vám nic nezmůžou! Ani vaše vlasy a váš šat nepocítí oheň!

NEBÚKADNESAR: *Maje zděšený výraz ve tváři (tady je třeba, aby si to N. náležitě vychutnal, má k tomu celé pódium volné). Co se to děje? Copak jsme nevhodili do ohně tři svázané muže? Tak proč vidím čtyři muže, kteří jsou rozvázaní a procházejí se uprostřed ohně bez jakékoli úhony? A ten čtvrtý se dokonce svým vzhledem podobá božimu synu. Možná jsou to jen přeludy, zkusím na ně zavolat. Šadraku, Měšaku, Abednego! Pojd'te ven! Š+M+ A vyjdou ven.*
Požehnán buď Váš Bůh, který poslal svého anděla a vysvobodil vás. Přestoupili jste královo slovo a vydali svá těla, abyste nemuseli vzdát poctu a klanět se nějakému jinému bohu než Bohu svému.
N. mluví cíleně na publikum. A proto ať celá země slyší tato nařízení! Kdokoli z lidí by řekl něco proti Bohu Šadrakovu, Měšachovu a Abednegovu, ať je rozsekán na kusy a jeho dům ať je učiněn hnojištěm, neboť není jiného Boha, který by mohl vyprostit jako tento Bůh.

♪ 5. píseň - Svítá 328 Babylon

Scéna: uprostřed stůl a židle (jen pro mládežníky).

Kulisy: KRAJINA

5. Úvod

Vystupují: JIRKA, KLÁRA, EWA, VERČA, KATKA, MICHAL, KÁJA, MICHAEL, JITKA, HANKA

Pomůcky: stůl+ židle kolem

MICHAL: Teď to bylo takové hodně monologické.

JIRKA: Když vám to nevyhovuje, ztvárněme naopak druhý extrém - pantomimu!

MICHAL: No jasně! Co třeba Žalm?

KÁJA: Haha, vtipné.

MICHAEL: Tak Kazatel!

EWA: Tak to si zřežiruješ sám. (*chybuje- žrezíruje*)

Všichni se smějí.

JITKA: Tady už končí všechna sranda, děcka! Sedíme nad tím celý večer a výsledek žádný. Když to takhle půjde dál, tak už nás ke scénáři minimálně 10 let nepustí.

Chvilé ticha. Katka bude hledat štrůdl po stole.

KATKA: Kde je ten štrůdl?

KÁJA: A kde je vlastně Verča? Verčo?

VERČA přijde z kuchyňky. Utírá si ústa.

KLÁRA: Ahá. Štrůdl už asi není...

VERČA: Promiňte, neobědvála jsem.

JITKA: Když to takhle půjde dál, tak nás ve sboru ukamenují.

JIRKA: To je přesně to téma pro pantomimu – kamenování Štěpána!

Scéna: vzít VŠECHNO pryč.

5. scéna – Štěpán (pantomima)

Vystupují: ŠTĚPÁN, DAV

Pomůcky: papírové koule

Kulisy: KRAJINA

Scéna: nic.

Přichází Štěpán, modlí se. Pak lidé normálně ze svých míst, kde sedí, začnou házet papírové koule. Štěpán umírá. Zhasnou světla, a začne nejdřív mollová úprava písně „Zachovej nám víru“.

♪ 6. píseň – Svítá 389 Zachovej nám víru

Scéna: případně 2 židle pro Josefa a Marie. Uklidit scénu

6. Úvod

Vystupují: JIRKA, KLÁRA, EWA, VERČA, KATKA, MICHAL, KÁJA, MICHAEL, JITKA, HANKA

MICHAL: Proč tam dáváte Štěpána? Když to bereme chronologicky, tak se Ježíš ještě nenarodil.

KÁJA: No jo, vždyť je to úplně jednoduché. Zapomněli jsme na ten nejzákladnější příběh, který se váže k Vánocům.

Michal a Katka odejdou, Michael stane někde z boku, aby Josef a Marie mohli odehrát scénu.

MICHAEL: Čtení z Evangelia- Mt 1,18-23.

6. scéna - Josef a Marie s Ježíšem

Vystupují: JOSEF, MARIE, JEŽÍŠ, VŠICHNI

Kulisy: KRAJINA

Během čtení z Evangelia Josef, Marie a Ježíš hrají to, co je právě čteno.

Po přečtení (a zahrání) příběhu zůstanou tak stát (štronzo, živý obraz), a pak všichni účinkující se postaví za ně. Až všichni nastoupí, začne píseň, účinkující se přidají se zpěvem.

♪ 7. píseň – Javory – Nad horama vyšla hvězda